

DOKUMENTACE ZÁVĚREČNÉ PRÁCE

VYSOKÉ UČENÍ TECHNICKÉ V BRNĚ
BRNO UNIVERSITY OF TECHNOLOGY

FAKULTA VÝTVARNÝCH UMĚNÍ
FACULTY OF FINE ARTS

ATELIÉR TĚLOVÉHO DESIGNU
BODY DESIGN STUDIO

**MECHANICKÉ VLNĚNÍ VZDUCHOVÝCH
ČÁSTEČEK UVEDENÝCH DO POHYBU
CHVĚJÍCÍM SE TĚLESEM**

MECHANICAL OSCILLATION OF AIR PARTICLES BROUGHT INTO MOTION BY
A VIBRATING OBJECT

DIPLOMOVÁ PRÁCE

DIPLOMA THESIS

AUTORKA PRÁCE BcA. KRISTÝNA COUFALOVÁ

AUTHOR

VEDOUcí PRÁCE

SUPERVISOR

doc. Mgr.A LENKA KLODOVÁ, Ph.D.

BRNO 2020

OBSAH DOKUMENTACE:

ABSTRAKT	s. 5
TEXTOVÁ ČÁST	s. 6 – 14
OBRAZOVÁ ČÁST	s. 15 – 16

ABSTRAKT

Práce se zabývá problematikou působení zvuku v jeho různých podobách mimo hudební scénu v souvislosti s výtvarným uměním. Experimentálně moduluje různé polohy vztahu mezi vizuálními a zvukovými prvky. Slouží hudební složky přehlídek a výstav pouze k manipulaci s emocemi, nebo se jedná o svébytná díla?

Uměleckým výsledkem bude vytvoření experimentální situace přímé konfrontace zvuku s živou akcí. Práci výrazně ovlivnila pandemie koronaviru, zabývá se proto konkrétněji zvukem/hudbou ve virtuálním prostoru a problematikou jejich přenosu.

TEXTOVÁ ČÁST

1. MOTIVACE KE VZNIKU ZÁVĚREČNÉ PRÁCE

Důvodem vzniku této závěrečné práce byla reakce na přesunutí kultury do virtuálního prostoru během pandemie koronaviru. Vládní nařízení a restriktce v době nouzového stavu se jako první zcela zásadně dotkla kulturního sektoru, především hereček a herců, hudebnic a hudebníků, kterým byla prakticky znemožněna jejich práce. Ze dne na den se kultura zastavila a zmizela z každodenních životů. Po několika dalších dnech karantény bylo jasné, že se budeme muset naučit fungovat za naprosto odlišných podmínek.

Paralyzovaná nejistotou jsem pozorovala, jak se postupně veškeré dění přesouvá do virtuálu. Home office a pracovní video hovory byly na denním pořádku. Všichni jsme si rázem začali sdílet intimní prostory našich domovů, a ani přesto jsme si nebyli blíží, než obvykle. Hudebníci a hudebnice se snažili svižně zareagovat na vzniklou situaci a začali „podomácku“ streamovat ze svých obývacích pokojů. Na e-shopech s hudební technikou byly rázem vyprodány kabely sloužící k přenosu zvuku během live streamingu a ve vyhledávacích vévodil dotaz „jak streamovat“.

Nejistota, karanténa, děsivě prázdné stránky diáře, sociální tlak na využívání volného času, jako návrat k přírodě a sobě sama, zároveň však zůstat produktivní a přesunout své aktivity do virtuálního prostoru – to všechno bylo paradoxně spíše paralyzující, než přínosné. Najednou byla nepřetržitá online přítomnost a aktivita přímo vyžadována, a množství upozornění a oznámení se více a více zvyšovalo. Úměrně s tím i moje ignorace veškerých vibrací a bannerů, vyskakujících na obrazovkách přístrojů. Tok dat na internetu se zvyšoval, internetové společnosti kvůli přehlcení snížily rozlišení videí, aby nedošlo ke kolapsu. Při skupinových video hovorech jsem kvůli nekvalitě zvuku cítila touhu strhnout si sluchátka z uší a vyhodit laptop z okna. Hrůzu mi naháněly pracovní hromadné video hovory, během kterých jsem měla celou dobu stres z toho, jak slabé je připojení, že špatně slyším, kamera míří na mě a ukazuje moje soukromí. Zdánlivě nevinný kolegynin dotaz ohledně toho, proč sedím na zemi, se rázem stal nepříjemnou situací pro všechny. „Přestěhovala jsem se kvůli rozchodu do nového (už zase) sdíleného bytu, respektive místnosti, a ještě nemám židli ani stůl. V nejbližší době kvůli karanténě ani mít nebudu.“

2. VYMEZENÍ CÍLŮ PRÁCE

Cílem práce je zamyslet se nad přenositelností hudebního/zvukového zážitku do virtuálního prostoru. Jakou hodnotu má live stream se špatnou kvalitou obrazu i zvuku? Je vůbec možné technicky dosáhnout dokonalého live streamu? Jaký to má smysl, když si divák nebo divačka pustí z počítače live stream, jehož zvuk nikdy nedosáhne kvality zvukotechniky na koncertě nebo v klubu? Degraduje streamování hudbu? Dokáže virtuálně plnohodnotně nahradit reálnou interakci? Jak na člověka působí nekvalitní zvuk, šum?

Práce je intuitivní a skládá se z neucelených, náhodných myšlenek, poznatků a konotací. Praktická část práce pracuje se zvukovými záznamy pořízenými během karantény.

3. TEXT

V čase karanténních omezení svobody pohybu kvůli pandemickým opatřením přešel téměř celý kulturní sektor k online komunikaci s veřejností. Situace ještě více podnítila fungování virtuálních výstav, koncertů, přednášek a podobně.

Denní provoz internetu stoupl z důvodu práce z domova a uzavření škol o třetinu.

Je dokázané, že internet narušuje pozornost a schopnost soustředění. Jsme zvyklí přeskakovat mezi jednotlivými okny, u článků je uveden čas, jak dlouho trvá jejich přečtení, reklamy jsou čím dál kratší, u videí nalezneme funkci zrychlení přehrávání, která šetří čas. Konzumovaný obsah se stává čím dál tím kratším a kdykoliv si usmyslíme, můžeme stlačit tlačítko pauzy, jít si udělat kávu a pokračovat, kdy budeme chtít. Pohyb ve virtuálním prostoru je pro udržení pozornosti čím dál náročnější. Videá a hudbu si často pouštíme jen jako „podkres“.

A tak, ačkoliv hudebníci a hudebnice začali koncertovat ze svých obývacích míst, málokdo z nás by vydržel sedět u rozkliknutého live streamu a hodinu a půl pozorovat koncert bez jediného překliknutí na jinou záložku nebo bez nějaké jiné činnosti. Nemluvě o tom, že málokterý live stream byl technicky dotažený po zvukové, obrazové a také set designové stránce. Vzhledem ke karanténnímu opatření zákazu shromažďování osob nebylo něco podobného ani možné, protože by to znamenalo a potřebovalo větší, a tím pádem nákladnější produkci. Jako reakce na tuto situaci začaly vznikat projekty, jako je například Virtual Healing.

„Virtual Healing je komunitní streamovací projekt hudebníků, DJů, producentů a organizátorů, kteří se spojili, aby i v této složité a nepředvídatelné společenské situaci udrželi pražskou kulturu při životě a nám všem tak pomohli čas izolace překonat. Kolektivy a prostory působící na místní scéně vystoupí ze své komfortní zóny přirozeného prostředí,

aby společně zmírnili negativní dopady současné virové epidemie, která nás připravila (nejen) o vzájemnou blízkost. Společná platforma nabídne online streamy živých hudebních a vizuálních vystoupení, DJ setů, rozhovorů i komentovaných prohlídek.

V průběhu následujících týdnů a měsíců se odehrají desítky online přenosů z nejrůznějších prostorů a studií napříč Českem. Pohodlně se usad', vytáhni svoje nejlepší sluchátka a v soukromí vlastního domova udržuj minimální fyzický kontakt s dalšími lidmi - pomůžes tak sobě i ostatním. My Ti na oplátku v samotce zajistíme program. Detaily ohledně jednotlivých streamů a kolektivů najdeš v události.

Zúčastněné kolektivy:

Altenburg 1964, Ankali, BCAA system, Bike_Jesus, Cukr, Deviant, Dietl Archive, Endless Illusion, Fuchs2, Genot Centre, Glory Affairs, GOOD NIGHT, Harmless Youth, Harmony Rec., Herna, Komiks, KSK, Lunchmeat Festival, MeetFactory, Mezibranská, NEONE, Noise.kitchen, ONYX, PERSONA, Radio Laude, Radio Punctum, (RARE), San Francisco, SEED, Shotgun Festival, Signal Festival, SOFT, Unizone, Wrong, Wildt, Whiskas, XYZ project

Mediální partneři:

Český rozhlas/Radio Wave, Full Moon Magazine¹

Bylo skvělé, že se koncerty a DJ sety přesunuly do virtuálního prostoru, ale častokrát se stalo, že se kvůli technickým potížím stream vypnul a musel se znovu zapnout. To narušilo nejen vystoupení daného umělce či umělkyně, ale stream pak byl roztříštěný a neexistoval jako jedno ucelené video. Facebook a Instagram mají sice díky počtu uživatelů a uživatelek využívajících tyto sociální sítě největší dosah, ale také nejprísnější pravidla, co se autorských práv týče. Ačkoli bychom čekali, že budou tyto pravidla během koronaviru trochu volnější, aby tak podporovaly lidi v trávení času doma, ale opak byl pravdou. DJs opakovaně porušující autorská práva během živých vysílání dostali buď dočasnou, nebo úplnou blokaci svých profilů.

„Live stream neboli živé vysílání je dodání internetového obsahu v reálném čase.“²

Přesnou definicí live streamu narážím na to, že později během rozvolňování opatření vzniklo spoustu projektů, které se tvářily jako živá vysílání, ale dotažené k dokonalosti byly jen díky tomu, že byly předtočené. To je totiž technicky mnohem jednodušší. Jako kdyby se technické potíže staly důkazem pro autenticitu živosti vysílání.

---

¹ citace popisku události Virtual Healing na Facebooku. Dostupné z: <https://www.facebook.com/events/674756276682154>

² Dostupné z: https://cs.qwe.wiki/wiki/Streaming_media

Později vznikly projekty, jako například *ADDICT – VIRTUAL*, který si na stream nehrál a v popisku uvádí: „*Ecstatic Virtual Experience by Addict Sound* “. Eventy Addict, které již čtvrtým rokem pořádá DJ a producent Jakub Strach alias NobodyListen, rezonují mladou pražskou rave scénou. Virtuální projekt vzniknuvší až v červnu letošního roku dokazuje, že je Jakub perfekcionista. Zvuk, obraz i set design jsou perfektní, a jako bonus diváka/posluchače celým projektem provází virtuální avatarka Líza, která uvádí jednotlivé vystupující umělce a umělkyně. I přesto, že je projekt vizuálně velmi zajímavý, ani tak jsem se na něj nevydržela dívat celou dobu – dvě hodiny a padesát minut.

Na začátku pandemie jsem v touze zůstat aktivní a produktivní patřila k těm, kteří streamovali z domu. Postavila jsem svoje studiové monitory na koberec, zapojila techniku, atmosféru jsem dotvořila aroma difuzérem a pokojovými květinami. V místnosti plné krabic, které nebyly kam vybalit, jsem si vytvořila jediné hezké zátiší, a začala sdílet s ostatními na *Instagramu* hudbu, která mi dělala radost. *Instagram* mi stream několikrát vypnul kvůli autorským právům a po opadnutí prvotního nadšení mi došlo, že nechci hudbu sdílet s vědomím, že se mi bude neustále přerušovat set a že si ho většina lidí pustí se špatným zvukem z mobilu. Zvuk z vestavěných reproduktorů mobilu celý hudební zážitek spíše degraduje, než že by z toho člověk něco měl, natož aby na to vydržel například hodinu koukat a poslouchat. „Do it yourself“ přenos z domova jsem proto vzdala.

Další pokus o stream proběhl za nějakou dobu, když se trochu rozvolnila opatření a s kolegy jsme zašli do našeho studia. Po hodině a půl přípravy se nám konečně povedlo spustit stream, začala jsem svůj DJ set. Kolegové stále odbíhali do jiné místnosti sledovat přenos na mobilu a přibíhali zpět nastavovat parametry, aby stream fungoval tak, jak má, a měl v rámci možností kvalitní obraz i zvuk. Když opomenou to, že obraz byl zpožděný od zvuku, takže se člověk hýbal úplně mimo rytmus, live stream se nám vždy po nějaké době vypnul a museli jsme ho zapínat znovu, což narušilo nejen celý set, ale i naši soustředěnost. Odezvy od diváků a divaček nebo spíš posluchačů a posluchaček byly sice super, ale protože jsme si je pročítali až zpětně, nedalo se na ně nijak reagovat v reálný čas, jak je tomu většinou u normálního DJ setu. Předávání energie a interakce mezi lidmi totiž hraje obrovskou a nenahraditelnou roli.

„Naše vnímání hudby je celobytné. Probíhá nejen v čase, ale zároveň také v prostoru. Čas a prostor jsou v našem žití propojeny stejně, jako tělo a duše.“³

Představuji si, že během streamingu vzniká jakýsi virtuální akustický prostor, který je určen nejen umělkyní či umělcem, ale i divákem či divačkou, kteří si ho vytvoří za svých, úplně jiných technických podmínek a v úplně jiném prostředí. Interakce probíhá maximálně v komentářích, na které má vystupující čas reagovat většinou až po skončení streamu.

„Jedním ze základních archetypů vnímání je hierarchizace několika současně znějících zvukových událostí. Zaměření zvuku na to, co naše vnímání vyhodnotí jako podstatné a odsunutí (potlačení) toho méně důležitého do pozadí je vlastní nejen nám, ale i řadě ostatních tvorů. Popředí a pozadí našeho vnímání není nutně závislé na vzdálenosti zvukových zdrojů od nás, jako spíše na jejich hlasitosti a subjektivní výraznosti či důležitosti, tedy jakým způsobem poutají (i nevědomky) naši pozornost. Významnou roli také může sehrát, pokud na něco svou pozornost zaměříme úmyslně.“⁴

Pokud však s někým mluvíme přes video hovor, mikrofon zachytí chtěné i nechtěné zvuky, protože nemá možnost filtrace. Slyšíme všechno, a proto je žádoucí během hovoru omezit veškeré rušivé elementy v okolí, v ideálním případě si vzít sluchátka s mikrofonem a mluvit přímo do něj. I přesto se děje, že je zvuk nekvalitní, slyšíme ozvěnu, pazvuky a různé další nežádoucí šумы, systémové zvuky aplikací upozorňující, že kvalita připojení je nízká.

Tyto nechtěné, nepříjemné zvuky a šумы pro mě byly zásadní, a během pandemie jsem si je začala nahrávat.

Při jedné z cest autem jsem slyšela v rádiu útržek rozhovoru s generálním ředitelem České filharmonie, Davidem Marečkem, který mluvil o tom, jaký dopad má koronavirus na její fungování, a o kladech a záporech live streamingu. Můžeme si sice symbolicky připomenout, že s lidmi, kteří jsou od nás daleko, zůstáváme v kontaktu skrze video hovory, a že hudebníci, kteří nemohou vystupovat veřejně, se tímto způsobem dostanou ke svému publiku, ale živý kontakt tím zprostředkovaným nikdy nahradit nemůžeme. Absence živého kontaktu se ukazuje jako největší omezení přenositelnosti koncertu do virtuálního prostoru. Mareček citoval i klavíristu Kyrila Gerstaina, který na svůj *Twitter* sdílel, že se mu zdá, že právě teď je na

---

³ Hořínska, Slavomír. (2019). *Orchestrace prostoru / The Orchestration of Space*. Habilitační přednáška pronesená 21.2.2019 na HAMU.

⁴ Hořínska, Slavomír. (2019). *Orchestrace prostoru / The Orchestration of Space*. Habilitační přednáška pronesená 21.2.2019 na HAMU.

trhu spousta prostoru pro to, nevysílat koncert z obývacího pokoje, čímž naráží na degradaci hudebního zážitku, který postrádá živou interakci. Mareček však dále uvedl, že online prvek v podobě záznamu koncertů využívají orchestry již dlouho, a že současná situace může přispět k většímu využívání této možnosti lidmi, kteří se z mnoha různých důvodů nemají možnost do koncertní síně podívat ani v době, kdy koronavirus neřádí. Je třeba také upozorňovat na situaci hudebníků, kteří na rozdíl od orchestru (který je státní a není v bezprostředním existenčním ohrožení), nejsou v postavení, kdy mají zajištěné pravidelné financování a nejsou pokryti žádným celoročním příspěvkem na svou činnost. Jako příklad uvedl případ houslistky špičkového barokního orchestru, která přišla o práci a našla si ji za pokladnou jednoho supermarketu. Na závěr se optimisticky vyjádřil k budoucnosti kulturních akcí: *„Nemyslím si, že by strach z návštěv hromadných akcí převážil nad touhou jít na dobrý koncert, do kina nebo na divadelní představení. U spousty lidí to, doufejme, vyvolá větší hlad a touhu po kultuře, protože si uvědomí, že kultura zprostředkovaná v online prostředí je sice lepší, než nic, ale že živý zážitek to nenahradí, a že si nejen kultury, ale i spousty dalších věcí, které nám jsou vzhledem k opatření odepřeny, začneme daleko víc vážit.“*⁵

4. POPIS DÍLA

Zvuk můžeme charakterizovat jako mechanické vlnění vzduchových částic uvedených do pohybu chvějícím se tělesem. Během vlnění dochází mezi částicemi k přenosu energie. Název práce tímto naráží na důležitost živého kontaktu a interakce mezi lidmi. Během pandemie koronaviru jsem sbírala nekvalitní zvukové nahrávky – ozvěnu, pazvuky a různé další nežádoucí šumy, systémové zvuky aplikací a podobně, které se pro mě staly symboly sociální izolace. Vytvořila jsem z nich zvukovou koláž nepříjemnou na poslech. Instalací koláže do akusticky dokonalého prostoru zvukového studia určeného k co nejkvalitnějšímu poslechu a její reprodukci pomocí kvalitní zvukotechniky vytvářím paradox a narážím na deformaci a ztrátu dat během přenosu přes internet. Narážím též na důležitost kvality zvuku během poslechu hudby, díky němuž zvukové vlny dokonale procházejí naším tělem, vytváří jedinečný prožitek vyvolávající nálady, pocity, afekty, jakož i změny chování, a dokáží ovlivnit fyziologické a vegetativní funkce člověka.

---

⁵ Jak to vidí... - David Mareček: Ministerstvo jedná pružně. Ale miliardová injekce kultury asi stačit nebude, in: *Český rozhlas - Kultura*, <https://www.audiolibrix.com/sk/Podcast/Episode/216980/jak-to-vidi-david-marecek-ministerstvo-jedna-pruzne-ale-miliardova-injekce-kulture-asi-stacit-nebude>, vyhledáno 27. 7. 2020.

Během obhajoby vznikne záznam obrazovky počítače, na kterém bude probíhat video hovor. Po přijetí a zahájení hovoru (komisí u obhajob) budu na druhé straně hovoru zachycená web kamerou já, stojící v akusticky dokonalém prostoru, avšak vzhledem ke zvukové koláži ruchů a šumů puštěných na mojí straně hovoru ze zvukotechniky, nebude slyšet, co říkám. Zvuková koláž bude celá ještě jednou zdeformovaná virtuálním přenosem, komise uslyší zvuk pouze z počítače. Aby mohla proběhnout obhajoba a komise mohla slyšet, co říkám, budou muset vejít do místnosti, kde se nacházím já a zvuková koláž. Co se bude dít dál a jak bude probíhat obhajoba, vyvstane ze vzniklé situace.

5. KONTEXTUALIZACE PRÁCE

Sega Bodega

Vlastním jménem Salvador Navarrete, původem irský experimentální hudebník a producent aktuálně působící v Londýně, vytvořil během karantény projekt takzvaných FaceTime performancí s názvem *Reestablishing Connection*. Je to projekt, ve kterém přes video hovor zpívá se svými přáteli a oblíbenými umělkyněmi a umělci cover verze skladeb známých popových autorů a autorek z přelomu tisíciletí, jako jsou například Gwen Stefani, Dido, Britney Spears, Robbie Williams či Massive Attack . Album se skládá z osmi skladeb a je k dostání pouze na platformě *Bandcamp*, kde můžete přispět libovolnou částkou. Veškeré zisky jsou věnovány krizovému fondu *AIM COVID-19 Crisis Fund*, který poskytuje podporu freelance hudebníkům, jenž působí v britském a irském nezávislém hudebním průmyslu. Zvolené cover verze jsou vytvořené pouze s pomocí vícehlasých vokálů a efektu autotune, z nedokonalosti zvuku a obrazu je udělaný záměr. Jelikož se Salvador pohybuje spíše na poli progresivní a experimentální hudby, pravděpodobně zcela záměrně vsadil na sentiment a známost zvolených skladeb, jejichž vznik se datuje od devadesátých let minulého století po začátek nového milénia. Tím se tento projekt, potažmo Salvadorova tvorba, dostala ke klasickému posluchači, což byl vzhledem k charitativní povaze projektu nejspíše dobře promyšlený krok. Zároveň mu tato forma zpracování umožnila vytvořit projekt během relativně krátkého časového úseku, protože tvorba autorské hudby by zabrala mnohem více času.

O videoklipy, respektive editaci a střih natočených video hovorů, se postaral režisér a fotograf Rodrigo Inada. Vytvořil koláže vizuálně napodobující uživatelské prostředí aplikace *FaceTime*, ve kterém umělci a umělkyně v domácím oblečení zpívají z pohodlí své postele,

od svého pracovního stolu či z koupelny. Nechávací nás tak nahlížet do svého nejintimnějšího prostředí a díky surové formě zvuku slyšíme každé jejich nadechnutí.

Ačkoliv všeobecně nejsou covery považovány za díla s přidanou uměleckou hodnotou, musíme uznat, že intimita vokálů, absence jakékoliv další zvukové složky, sentiment známých melodií a charitativní rozměr celého projektu společně vytvářejí neuvěřitelný sluchový i vizuální zážitek, který si dle komentářů získal srdce nejednoho člověka.

XYZ project

Tento kolektiv audiovizuálních umělců působících v Praze se věnuje hudbě, světelným instalacím, fotografii, grafice, videu i programování. V rámci výstavy s názvem *Bylo nebylo nebylo bylo* v humpolecké 8smičce autoři Dominik Jančík, Marek Šilpoch, Oliver Torr vytvořili skleněný objekt s názvem *Afterimage* umístěný v cihlovém komíně bývalé textilky, který pracuje s jevem, kterému se říká paobraz. Jedná se o okamžik, kdy po zhasnutí světelného objektu na chvíli zůstane na sítnici oka vypálený odraz pozorovaného světelného objektu. Kromě světelného efektu je slyšet i zvuk startéru zářivek, které se pomalu rozsvěčejí a zhasínají. Tento zvuk je zesílený, nepříjemně se nese celým komínem a společně s epileptickým blikáním zářivek a klaustrofobickým prostorem komínu vytváří epileptický zážitek. Princip instalace je takový, že zvuk, který vzniká při rozsvěcení a zhasínání zářivek je opožděný o tolik, aby byl synchronizovaný s vypáleným obrazem na sítnici oka.

Milan Guštar

Jeden z vystavujících umělců v rámci výstavy *Love, Death & Blue* v brněnské Galerii TIC ve svojí čtyřkanálové zvukové instalaci zachytil signály bez užitečného obsahu. „*Atomy a molekuly všech látek neustále vykonávají chaotický tepelný pohyb, šum je tedy vlastní veškeré hmotě. Svět je prosycen kmity střídavého elektromagnetického pole, které se šíří ze všech síťových vodičů. V různých oblastech světa se užívají dvě nekompatibilní distribuční soustavy pracující na frekvencích 50 a 60 Hz (odtud název díla 50/60). „Síťový brum“ obsahuje kromě základní frekvence také vyšší harmonické složky. Guštar tyto frekvence zachytil a zesílil. V každém rohu místnosti umístil jeden reproduktor, ze kterého zní toto „Síťové bručení“, které je případem signálu, jenž nenese informace a tvoří pozadí. K signálům*

bez užitečného obsahu patří různé typy šumu, které jsou podle tvaru frekvenčního spektra označovány barvou.“⁶

Čistá místnost s křížovou klenbou je doplněná o bílý akustický molitan, ostré led osvětlení a modrou fólii na oknech, která nám ukazuje paralelu mezi barevným označováním šumu podle tvaru frekvenčního spektra (proudícího síťovými vodiči od počátku elektrifikace na konci 19. století) a modrým světlem vyzařovaným obrazovkami, které se stalo symbolem digitálního věku. Oba tyto jevy jsou esenciální součástí našich životů, o jejichž škodlivosti působení na člověka moc dobře víme, ale protože nejsou vidět, slyšet ani cítit, nepřikládáme jim takovou váhu. Zesílením zvuku a zdůrazněním ostrého modrého světla v místnosti vznikl zážitek za hranicí příjemnosti, pro někoho až snesitelnosti.

6. ZHODNOCENÍ PRÁCE

Práce esejistickým pojetím popisuje situaci, v níž jsme se všichni nedobrovolně ocitli a která stále trvá. Opatření se na chvíli začala uvolňovat a s výjimkou velkých festivalů se kultura vrátila téměř do normálu. Bohužel, v současných dnech opět rapidně přibývá počet nakažených, takže je nejspíš jen otázkou času, kdy budou zavedena nová pandemická opatření znemožňující kulturní akce. Netroufám si předvídat, jaké dopady bude celá tato situace mít na kulturní sektor v dalších měsících.

Tato práce je zároveň mou osobní zповědí a vyrovnáváním se s jedním z nejnáročnějších a nejzlomovějších roků dosavadního života, proto pro mě bylo logické trochu upravit její zadání.

---

⁶ Brno, Galerie TIC, Jana Bernartová a Marika Kupková: kurátorský k výstavě *Love, Death & Blue*, 2020

OBRAZOVÁ ČÁST

Sega Bodega & Isamaya Ffrench – Feel (Cover), screenshot z videa na youtube, <https://>

www.youtube.com/watch?v=aBNWf08xo7M

XYZ project - *Afterimage*

Milan Guštar - 50/60

